

[Statsministeren.]

af den Skibsfart, der kommer. Aabningen af Havnene betyder, saaledes som det ærede Medlem Hr. Pürschel rigtigt bemærkede, formodentlig Anlæg af Kaj, hvilket vil blive en meget bekostelig Affære at faa foretaget paa de paa Grund af Naturforholdene meget vanskeligt tilgængelige Steder. Der skal ansættes Havnepoliti og Havneforvaltning, der skal være Bedding, der skal være Adgang til at anlægge Værft, der skal være Spisehus, Sygehus, Telegrafstation; forskellige andre Institutioner vil vise sig nødvendige, alle Institutioner, som i Forhold til den Trafik, der kan tænkes at blive, allerede efter de Oplysninger, man har tilvejebragt, vil blive meget omfattende. Jeg har derfor anmodet Grønlands Styrelses Embedsmænd om paa ny at gennemgaa denne Sag og prøve den ved Hjælp af sagkyndig Bistand for at faa fastlagt det Minimum af Anlæg, hvorom der eventuelt kan være Tale, ligesom det ogsaa er rimeligt, at man betragter de Muligheder for Benyttelse, som reelt foreligger, og det kan vel i nogen Maade oplyses af Fiskeriinspektionen. Jeg er ganske paa det rene med Rigtigheden af, hvad det ærede Medlem sagde, at der er et internationalt Ønske, som det er rimeligt at imødekomme, og som vi altsaa ogsaa har ønsket at imødekomme ved Optagelsen af disse Undersøgelser, som jeg her nævner. Men for et lille Land at skride til saadanne Anlæg til maaske liden Glæde for nogen er dog noget, der maa underkastes en omhyggelig Overvejelse.

Det ærede Medlem spurgte, om der var nogen, der havde søgt Adgang i Henhold til den Bemyndigelse, der nu er givet til Benyttelse af Havnene. Jeg maa sige, jeg erindrer ikke, at der sidste Aar har været noget saadant Ønske, men skulde jeg tage fejl heri, vil det jo i øvrigt ogsaa kunne blive oplyst for Udvalget. Jeg har ogsaa været bekendt med, at der fra Færø-Fiskeriforeninger og Skipperforening er givet visse Tilbud om mod større Adgang til Grønland at ville paatage sig visse Forpligtelser med Hensyn til ikke at medtage Folk, der overtraadte Bestemmelserne. Det er naturligvis meget godt, jeg paaskønner ogsaa disse Tilsagn, og hvis man kommer til videregaaende Aabning eller lignende, kan det jo være af Betydning. Men der er det at sige, at trods disse Tilsagn er Overtrædere af Fredningsbestemmelserne vanskelige at faa fat i; der er jo ingen, der gaar ud og plyndrer Ederfuglerne saadan for alles Aasyn, det gør man i Hemmelighed og for-

modentlig om Natten, og det er næsten aldrig lykkedes at konstatere, hvem det er der har foretaget disse Overtrædelser af grønlandske Forordninger; i nogle enkelte Tilfælde tror jeg, det er konstateret ved Fiskeriinspektionens Hjælp, men i mange Tilfælde vil man staa uden Holdpunkt for, hvem det kan have været; det er et af de Omraader, hvor det i høj Grad har irriteret den grønlandske Befolkning, at der her skete Misgreb fra Danskes Side, og det er vel ogsaa det, der har bidraget til en vis Bitterhed, som man sporer, naar der tales med grønlandske Kommuneraad, eller naar man faar Indberetninger deroppefra.

Endvidere nævnte det ærede Medlem Hr. Pürschel en Sag, der vel ikke i og for sig ligger for her, nemlig Lægespørgsmaalet oppe paa Grønland, der er blevet aktuelt paa Grund af den sørgelige Epidemi, som sidste Vinter har raset i Østgrønland. Jeg kan sige, at dette Spørgsmaal om Lægevæsenet er taget op til fornyet Underøgelse med Styrelsen, og jeg haaber, man vil kunne naa et eller andet mere tilfredsstillende Resultat end den Ordning, man hidtil har haft.

Endelig er der faldet nogle Bemærkninger om Færøernes Fiskeri. Selv om dette Spørgsmaal heller ikke kan siges at høre til Sagen, vil jeg gerne i den Anledning bemærke, at jeg er bekendt med, at der paa Færøerne er en voksende Forstaaelse af Nødvendigheden af en Modernisering af Fiskeriet; der er jo under Dannelse Selskaber eller Fiskerivirksomheder, som paatænker med offentlig Støtte at skride til Anvendelse af Trawlere, Snurrevod og deslige. Det maa meget ønskes, at det kan lykkes den færøske Fiskerbefolkning at naa Fremskridt paa disse Omraader, da dette maaske kunde aflaste Kravene om Adgang til Grønland, hvilket ogsaa vilde være en Side, der havde Værdi; i hvert Fald er det uomtvisteligt, at vi med den største Interesse følger Forholdene paa Færøerne, hvor vi jo særdeles vel ved, at det af mange forskellige Grunde for Tiden er uhyre vanskeligt for Fiskerbefolkningen at klare sig. Det ærede Medlem Hr. Samuelson vil ogsaa vide, at der paa forskellig Maade er ydet Hjælp til Støtte for Overvindelsen af de Vanskeligheder, den seneste Tid i saa høj Grad har paaført den færøske Befolkning.

Jeg takker altsaa for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet, og skal gerne hurtigst muligt tilvejebringe de Oplysninger, man har ønsket.

Hermed sluttedes Forhandlingen.